

INFORMATION SERVICE OF FREE CZECHOSLOVAKIA

F.C.I. Editorial Offices: Prague, Bern, Brussels, Hilversum (Holland) Chicago, Copenhagen, Ludwigsburg (Germany), Oslo, Stockholm, Washington
32 Redcliffe Square, LONDON, S.W.10 (Reg. No. 663422) Telephone: FREMANTLE 9410

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY VYDANÉ PRO CS. CAMP

Ludwigsburg /Německo/ 17. února 1950.

Číslo 7/53, ročník II.

Dr. Petr Z e n k l :

VÝCHOD A ZÁPAD.

SOBOSOBSOBSOBSOBSOBSOBS

V poslednej dobe dochádza u nás doma k zjavom a podujatiam, ktoré svojím veľkým a priamo dejiným významom prevyšujú dokonca význam ideologického rozporu medzi komunizmom a slobodným svetom. Mám na mysli predovšetkým násilné vyučovanie nášho ľudu ruštine a tak zvanú "dobrovolnú" akciu podpísovania zdravice Stalinovi. Aby sme si vec správne ujasnili, musíme si povedať niekoľko vážnych slov o dejinách Európy.

Europa nebola jedna. Európy boli od pradávna dve. Vznikly rozštiepením Rímskej ríše na polovicu východnú a západnú a tiež rozštiepením povodne jednotnej kresťanskej cirkvi tak samo na dve polovice. Strediskom východnej časti bol Carihrad, neskoršie Kyjev a nakon Moskva. Strediskom západnej časti bol dlho Rim a neskoršie s ním alebo vedľa neho bola Paríž, Londýn, Frankfurt a v niektorých dobách i Praha. Mocensky a kultúrne bola Praha strediskom západnej Európy v dobách lucemburských, najmä za Karla, IV., ideovo v dobách veľkej reformácie. Opakujem, Praha mala významnú úlohu v dejinách západnej Európy, ale nikdy v dejinách východnej Európy.

Aký je teda zásadný rozdiel medzi oboma Európami a ich kultúrou? Na východe sa vedenie cirkvi dostalo do rúk východorímskych cisárov a všetka cirkevná moc splynula s mocou štátu. Tento byzantský systém, v ktorom sa stala cirkev vlastne len časťou štátnej správy, sa neskoršie preniesol do Ruska, ktoré bolo za cára Vladimíra po kresťančene v Carihrade. Od toho času bol v Rusku cár najvyššou hlavou nielen moci svetskej, ale aj cirkevnej. Panoval teda nielen nad telom, ale aj nad dušou poddaného ľudu. To znamená, že od nepamäti tam bolo to, čo sme neskoršie nazvali totalizmom.

Celkom inak to bolo na západe. Tam rímsky biskup, ktorý viedol cirkev, nedostal sa cez všetky svoje snahy ku svetskej moci, ktorou by mohol oponovať cisárovi. Na druhej strane cisár vždy musel vždy uznať jeho cirkevnú moc. Papežstvo a cisárstvo tu nebolo nikdy spojené v jednej osobe, ba často sa stalo, že medzi nimi vypukly vojny o určenie, čo je Božieho a čo je cisárovo. Zatiaľ čo na východe štát a cirkev boli jedno, dochádza na západe k veľkému dualizmu, ktorý

podľa súhlasných nahľadov väčšiny historikov neobyčajne prispel k slo-
bode a pokrokovosti ducha západného človeka. Preto východ zostal ďale-
ko za západom vo vede, umení, na ceste za demokraciou a vôbec vo všet-
kom.

Preto veľkí jednotlivci /ako na pr. Peter Veliký/ išli vždy za
kultúrou na západ. Sám marxizmus je dokonca tiež jedným z vela plodov
západnej civilizácie. Však viete, že Marx si predstavoval, že Anglia bu-
de prvou krajinou, kde sa uskuteční jeho koncepcia. No i tento marxis-
mus bol prenesený do Ruska zo západu, ako všetko ostatné.

Stretnutie sa marxizmu s ruským byzantizmom, ktorý bol prechodne
oslabený dlhou vojnou, vyvolalo bolševickú revolúciu. Marxizmus zví-
zil, avšak a to treba zvlášť podčiarknuť, len na krátko. Zvonka síce
marxizmus dal ráz ruskej vládnej filozofii, ale Rusko zostalo v pod-
state tým, čím bolo, to je byzantickou despotiou, kde ako predtým cár, má
Stalin v ruke štát i cirkev, to je telo i dušu svojich poddaných.

V najstarších dobách síce zápasil východ o dušu nášho národa se
západom, avšak už v dobe Václava Svätého sme sa priklonili k západu. A
hneď aj povedzme, že sme západnú kultúru v mnohých usekoch našich de-
jin spoluvytvárali. Preto západná kultúra je naša kultúra a moje je
len to, čo tvorím lebo spolutvorím. Východnú kultúru si my, Česi a Slo-
váci, privlastňovať nemôžeme. Naša kultúra je dedičkou rímskej cirkvi,
humanizmu a reformácie, modernej vedy a revolúcie francúzskej, ktorá
vzdvihovala nie despotizmus, ale ľudské práva.

Proti tomu v Rusku nikdy nebolo ako u nás - ani gotiky, nebolo žiad-
ného reformačného hnutia, nebolo filozofie osvietenскеj a vlastne ani
myšlienkových moderných prúdov. Preto sa musíme dívať s dejinného sta-
noviska na februárový komunistický prevrat v CSRA terajšie ich podu-
jatia, ktoré smeruju k porušeniu a rusifikácii nášho ľudu, ako na po-
kus o vytrhnutie Československa z celku západnej kultúry, ako na pokus
o zavedenie byzantizmu a tiež ako zvrät celých našich národných de-
jin. V podstate Moskva chce, aby sme sa zriekli svojej západnej orientá-
cie, nášho národného obrodenia a toto naše dedičstvo nahradili tatar-
ským pántvom a Stalinom.

Chce sa na nás, aby sme zabudli, že jsme národmi staršími než Ru-
sovia, národmi vyspelejšími a kultúrnejšími než oni a že sme boli vždy
ďaleko pred nimi, najmä vo veciach sociálnych.

To všetko, čo tu hovorím, sa nemá vysvetľovať ako niečo protislo-
vanského. Naopak, my sme vždy chodili a zas budeme chodiť na východ nie
ako žiaci, ale ako učitelia. My máme učiť Rusov a nie oni nás. Také bo-
lo a zas bude naše poslanie. Všetci naši veľkí mužovia nás vystríhali
pred ruským zpiatočnictvom. Masaryk tomu venoval veľkú časť svojho po-
litického diela.

Prináležitost národa k nejakej kultúre sa nedá prehadzovať ako
kulisy na divadle. Nemožno bás umelým spôsobom zariadiť na východ, keď
tam nepatríme. My nerozumieme východu a východ nerozumie nám. Preto i
komunistický pokus stroskotá, ako všetko neprirodzené. A čím skor sa
tak stane, tým menej škody sa narobí. Tým skor tiež dohoníme, čo sme v
Europe zaneškali. - Europa západnej kultúry sa spojuje v mocnu organi-
záciu. Naše miesto je v nej - potrebuje nás, ako my potrebujeme ju. My,
Česi a Slováci nepatríme k Rusom. A nie sme o tolko menej Slovanmi,
že sme Česi a Slováci. Sme však Europeanmi a nimi zostaneme.

O tom, že musí zde být hočně místního obyvatelstva, které nerádo vidí nové lidi zde, svědčí také stále vřavy úředních míst, aby obyvatelstvo vycházelo přistěhovalcům vstříc, aby se od nich neoddělovalo, aby zaměstnavatelé a odborové organizace snažili se o lepší vztah mezi Australany a přistěhovalci a tak podobně. Podobná provolání se občas opakují.

Australanům se také zdá, že přistěhovalci podceňují jejich prvotní těžkou práci zde, že sdílejí názor, že zde leželo zlato na silnicích, že přistěhovalci si myslí, že zde nemusejí tak tvrdě pracovat jako doma.

Také informace přýštící z okruhu okolo konsulátů satelitních států, z okruhu osob, držících zde na pasy těchto satelitů, přispívá k postavení nových lidí v Australii do špatného světla. O tom máme celou řadu důkazů z kruhů zdejších Čechoslováků, obdivujících a nebo aspoň uznávajících nynější pražskou vládu.

Nedávno jistý Dán prohlásil po návratu do Evropy, že i když australské úřady si přejí, aby Evropané s odbornými znalostmi se zde usadili, Australané nechtějí dovolit, aby přistěhovalci uplatnili své odborné znalosti, byť by byli sebelepší. Nemají je rádi.

Jak se pak líbí čs. exulantům v Australii? Považujeme se ne za přistěhovalce. Jsme zde jen dočasnými hosty, jsme vděční za možnost práce. Proto, když se nás Australané ve společnosti, v práci, při nákupech ptají, jak se nám zde líbí, většina z nás odpovídá - ano mně se zde líbí, je zde dobře, ale až se vrátí svoboda do našeho domova, vrátím se domů.

Jr. FCI/Melbourne.

oooOoooo

Vaří z "jednoho hrnce":

"JMÉNÍ LIDU" V KARLÍNSKÉM VARIETÉ.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Je to "Divotvorný hrnec", již na druhé pražské jeviště uvedeny Janem Werichem, který podle nových zpráv ještě stále v této hře vystupuje v roli Čochtana. Jídelní lístek divadla byl zpestřen druhou hrou "Pan plukovník chce spát", která musila přes značný úspěch u pražského obecnstva zmizet krátce po premiéře s pulen. Režisér a představitel titulní role této hry, O. Nový, připravil další hru "Moje paní Penelopa". Osud této hry, ku které byla pořízena bohatá výprava, se liší od "Pana plukovníka" jen tím, že byla zakázána okamžitě po premiéře. Stalo se tak ze stejných důvodů, jako tomu bylo u hry bývalého divadla Satiry "Kde je Kutáky" Pražští ruští mocnáři poznali v jevištních situacích a v jednajících osobách ke svému zděšení sami sebe, ačkoliv šlo zcela určitě o podobnost čisté náhodnou. A tak nezbyvá než pánům Novému a Werichovi doporučit, nechtějí-li, aby divadlo v Karlíně pod jejich vedením skončilo jako "Satira", věnovati se hrám jako "Dostigajev a ti druzí" i za cenu toho, že se poměr mezi diváky a účinkujícími změni k hospodářskému neprospěchu divadla. Pan umělecký ředitel Městských divadel pražských a ředitel hry "Dostigajevu", Frejka, a hnědorudý kolaborant hospodářský ředitel divadla Kamánek by mohli podati bližší zprávy o "umělecké a hospodářské produktivitě" představení, při kterém se přes 100 /jedno sto/ účinkujících včetně technického personálu namáhá uspokojit osm platících diváků.

LUX-JFCI

V BREMEN ZEMŘEL 13. února těsně před nastoupením na loď do USA br. JOSEF PONCA, býv. předseda Sdružení demokratických Slováků v Ludwigsburgu. Jeho tragická smrt znamená těžkou ztrátu pro čs. exil.

HOCKEYOVÉ MUŽSTVO ČS.EXULANTŮ:

Čs.hráči ledního hockeye, kteří žijí jako političtí uprchlíci ve Švýcarsku, Itálii a Německu, rozhodli se vytvořití hockeyové mužstvo, které má již vyjednány tři zápasy a to v Lausanne, Bernu a v Neuschatelu. Akci řídí inž.Svoboda v Curychu a jednání vede bývalý hráč LTC Praha Oldřich Zábrodský, který v současné době řídí národní tábor juniorů švýcarské hockeyové ligy v Gstaed. Výtěžek těchto zápasů je určen na zřízení stipendií pro čs.uprchlíky-studenty. Budou-li výsledky uspokojivé, uspořádá mužstvo turné po Evropě. Švýcarská veřejnost projevuje o věc zájem. Tak na příklad deník "Gazette de Lausanne" měnoval dne 6.ledna čs.hockeyistům z řad čs.politických uprchlíků zvláštní článek, v němž podtrhuje dobročinný ráz celého tohoto sympatického podniku a píše, že mužstvo čs.uprchlíků je k dispozici švýcarské národní lize a pro přípravný training národního švýcarského mužstva pro světové mistrovství v Londýně. Členy mužstva čs.uprchlíků mají býti tyto hráči: Jánský, dr.Sláma, Oldřich Zábrodský, Schejbal, Meleček, Matouš, Suchopárek, Novák, Kučera, Roubík a Ulrich. -NL.

ČS.FILMAŘI V EXILU SE ORGANISUJÍ:

Čs.filmoví pracovníci, kteří odešli za hranice, nechtějící sloužití svou spoluprací lživému tendenci paumění, rozhodli se vytvořit "Syndikát čs.filmových umělců a techniků v exilu". Vytvoření má být protestem proti násilnému převedení Syndikátu do komunisty ovládaného 22. svazu pracovníků umělecké služby FOH, který nejen že nehájí své členy proti nezákonnému a protiprávnímu jednání jediného možného zaměstnavatele "Čs.státního filmu", nýbrž spolupůsobí všemi prostředky při každém opatření, směřujícím k hospodářskému, jakož i uměleckému potlačování svých členů. Úkoly "Syndikátu čs.filmových pracovníků v exilu" jsou mnohostranné a jejich výslednicí má býti péče o odborný rozvoj a sociální zajištění členů po dobu emigrace a uzká spolupráce s ostatními kulturními organizacemi a sdruženími jak čs.tak i jinonárodními. Zádáme čtenáře, aby na tuto zprávu upozornili všechny filmaře-Prozatím ní adresa: Syndikát čs.filmových umělců a techniků v exilu, DORNSTADT bei Ulm, WG 232-IROcamp, US-Zone Germany. LUK-JFCI-

PODOVODY S PŘIPOUŠTĚNÍM BĚŽENCŮ DO USA:

Před senátním podvýborem Spojených států svědčil počátkem února Edgar M.Glazek o tom, že při výběru běženců pro emigraci do USA se děly podvody a vybíraly se i uplatky. Glazek byl asistentem DP komise v Německu do léta m.r. Podle jeho prohlášení přijímala prý DP komise za velké uplatky běžence, kteří neměli na emigraci zákonný nárok, zatím co opravdovým běžencům byla možnost emigrace upírána. Zřízení komise a Glazek sám prý byl nuceni nevyšetřovati podezřelé běžence a schvalovati jejich žádosti o visa do USA. Mezi osobami připuštěnými do USA jsou prý i vražedci, kteří páchali ukrutnosti v táborech nacistů. Spojené státy prý přijímají ty běžence, kteří zbyli po výběru jiných států.

UPOZORŇUJEME čs.uprchlíky odjíždějící do AUSTRALIE, aby si poznamenali tuto adresu filiální redakce FCI v Melbourne: Dr. Josef Rýpar, 208 Sydney Road, Brunswick, Melbourne, Victoria, Australia. -Redakce FCI v Melbourne, která je složena jak z Čechů, tak i Slováků, vydává vedle jiných informací cyklostilovaný časopis "HLAS DOMOVA".

N A Š E Z P R Á V Y :

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

UPOZORNĚTE své přátele v Australii a na Novém Zélandě na adresu australské pobočky FCI, která vydává pravidelně časopis "HLAS DOMOVA". Vyšla již první dvě čísla a obsahují čerstvé zprávy z ČSR a z čs. exilu.

ČS. UPRCHLÍKY, kteří odjíždějí do USA, upozorňujeme na krajské sdružení "Věrní zůstaneme", které sdružuje Čechoslováky, kteří přijeli nebo přijíždějí do USA po této válce. Adresa tajemnice: Miss Jana Němcová, 2520 S. Pulaski Road, Chicago 23, Ill. - Lovcům adres sdělujeme, že je zbytečné psát na tuto adresu o CARE-balíky. - V jednom z minulých čísel jsme v jisté souvislosti uveřejnili americkým způsobem napsanou adresu čs. uprchlíka v USA /s jeho souhlasem/, abychom zjistili, jak dalece se uchytil uprchlický sport "lovení amerických adres". Zmíněný uprchlík do dneška nespočítal dopisy, které na jeho adresu došly z táborů.

Také REPRESENTACE: OST-WEST-KURIER, časopis odsunutých Němců si zase "pochutnal" na případech tří čs. uprchlíků, který se údajně stal v Ludwigsburgu. Pod nadpisem "Gangsteři mezi sebou" píše list, že jednoho studeného rána přistihla ludwigsburgská policie na střeše jednoho domu lehce oblačeného Čechoslováka, který se zdráhal sestoupit do "nižších sfér". Když se policisté poněkud rozhlédli, zjistili, že sestupu se střechy stáli v cestě dva jiní uprchlíci, kteří toho na střeše ohrožovali na životě, poněvadž je nějak doběhl při šmečině s cigaretovými papírky. - "tuttgarter Nachrichten" píše o případu jiného Čechoslováka, který byl v Butzbachu zatčen před nastoupením do australského transportu. Uprchlík, který bydlel v "Krabbenlochu", vylákal na několika lidech z vesnic kolem Ludwigsburgu několik tisíc marek na slib, že jim opatří laciný benzin a laminé zboží ze Stegu.

HLEDÁME: Jan Hůlka ze Ševětína, Josef Lepka z Mor. Třebové, Cyril Boček z Lstrozské Nové Vsi, J. Vrbský, Marie Votočková - necht ohlásí svůj pobyt na adresu JFCI.

DO TÁBORA "VALKA" v Norimberku docházejí na jednotlivé příslušníky tábora bez rozdílu potravinové a jiné balíky od krajanů z USA. Příjemci necht neopomenou za každý balík poděkovat na adresu odesílatele. U CARE-balíků oznámí odesílatele výdejne.

VE "VALCE" v Norimberku proběhly volby do tábora komitétu. Ze 1445 oprávněných voličů odevzdalo svůj hlas 741 voličů. 548 hlasů bylo odevzdáno kandidátce demokratických Čechoslováků, na dalších místech byli nezávislí Čechoslováci a demokratičtí Slováci. Slovenští separatisté a stoupenci gen. Prchalý nepodali kandidátky. Podle rozhodnutí míst, které volby vypsaly, bude komitét složen z pěti členů, každá skupina v něm bude mít tedy jednoho člena /i obě skupiny, které nepodaly kandidátky, které však byly přesto na volebních lístcích uvedeny a obdržely dohromady jen několik hlasů/. Je-li takto chápána demokracie, pak volby byly zbytečné a členové komitétu mohli být prostě najmenováni.

MLUVČÍ IRO prohlásil, že IRO nebude podporovat akci, aby DP's, kteří v Německu zůstanou po rozpuštění IRO, měli svého zástupce v Bundestagu. - Ve Stuttgartě bylo z vagonu vyloženo 100 pytlů kakaového prášku z Prahy-Holešovic. Zboží pochází zřejmě z importu do ČSR a bylo do ciziny odesláno pro získání tvrdých valut.

FCI-Čs.noviny, red. V. Duben. - Adresa: JFCI, "Jaegerhof", Ludwigsburg /14a/